

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

2. årg.

2001

Nr. 5

Seier i tankelivet

- Hver tanke i menneskets hjerte er ond fra ungdommen av, sier Gud i 1. Mos. 8, 21.

Ved Jesus Kristus er nå mulighetene åpne for alle til å vinne seier i tankelivet. Våre tanker blir da opptatt med å tilgi, elske, tåle, bære, lide, tjene. Fra tidligste ungdom står denne muligheten åpen for deg og meg!

Våre tanker må få sitt fundament i Jesus Kristus. Han er vår forløper. Vil vi vinne seier for eksempel over stolte tanker, må vi si ”ja” til den samme dom som Jesus felte over stolthet (Luk. 1, 51) da han var i sitt jordiske legeme. Da er vi korsfestet med Kristus!

Josef er et eksempel på Kristus, når han spør: Hvordan kan jeg da gjøre en så stor ondskap og synde mot Gud? (1. Mos. 39, 9). Daniel er et annet eksempel. Han seiret fordi han ”satte seg fore i sitt hjerte at han ikke ville gjøre seg uren” med kongens mat og vin (Dan. 1, 8). Legge merke til hvordan disse trosheltene tenkte!

Skal vi vinne i krig, må vi ha våpen. Våpne deg med den tanken at du er korsfestet med Kristus, og ikke står i gjeld til kjødet! Vi skal ikke lenger tenke menneskenes tanker (som er lyst til ære, pengekjærhet og urene tanker om det annet kjønn), men vi skal tenke Guds

tanker! Det er ikke noe vi skal begynne med når vi kommer til himmelen, eller etter mange år som kristen. Det kan skje fra i dag, om du tar Josefs standpunkt! Og det gjelder resten av livet! Grip 1. Pet. 4, 1-2!

Ikke la deres tanker fare hit og dit, formanner Jesus. Det er ikke vårt kall å være mangfoldige, men enfoldige i troskapen mot Kristus. Gi akt på deg selv og på læren!

Guds ord er dommer over våre tanker. Seier i tankelivet er derfor alltid å stille seg på Guds side når dom felles over stolthet og begjær. For selvlivet kan dette smake som fordømmelse. For åndens nye vesen er det å komme til sin rett! Det kan nok være at vi finner ”noen høyder” i oss selv, som reiser seg imot kunnskapen om Gud. Men våre stridsvåpen er mektige til å rive alt dette ned! Les 2. Kor. 10, 4-5. Dommene felles fra nådens og hjelpens trone!

Jeg vil prise Gud av hele mitt hjerte for at jeg fikk høre evangeliet om seier i tankelivet fra jeg var barn! Alle som kommer til tro på dette budskap går inn til en ubeskrivelig herlig hvile! Hver tanke i menneskets hjerte blir god! Må det bli **vår del** fra ungdommen av!

Conrad Myrland
STAVANGER

Hjertets forråd

Luk 6, 45: "Et godt menneske henter fram godt fra sitt gode hjertes forråd. Og et ondt menneske henter fram ondt fra sitt onde hjertes forråd. For det hjertet flyter over av, det taler munnen." Hvilken forunderlig enkel livsvisdom; hva hjertet er fullt av, det taler munnen! Og hvor viktig er det da ikke, at hjertets forråd er av en slik karakter, at det kun er velsignet når munnen taler. For det, som da munnen *taler ut* er hjertets *gode* forråd!

Jakob beskriver tungen som "full av dødbringende gift", og den kan intet menneske temme. Men det er jo en beskrivelse av oss når vi er i gamle Adam. Når gamle Adams munn løper over, så er det hjertets onde forråd som veller ut og da hjelper ingen disiplinering.

Howdan skal vi da skaffe oss det hjertets forråd som fritt kan la munnen tale? Et forråd vi ikke behøver være redd for å "avsløre" i et ubevoktet øyeblikk? Det har vår Herre Jesus gitt oss en velsignet anvisning på, og den står i Joh. 15, 4: "Bli i Meg, så blir Jeg i dere." Når *Han* blir der inne i vårt hjerte, ja, fyller hjertedyppet, så kan vi ikke tenke oss et bedre forråd, for ut av *Hans* munn fløt det livssalige ord. Luk 4, 21.

Jørgen Vestergaard
KØBENHAVN

Det kommer an på innholdet

"...for å la lyset fra kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn skinne fram. Men vi har denne skatten i leirkar, for at den verdige kraften skal være av Gud og ikke av oss." 2. Kor. 4, 6-7.

Selv om et leirkar alltid ser enkelt ut, så er det likevel forskjell på form og mønster. Men det er jo innholdet det kommer an på.

Slik er det også med oss. Våre leirkar er så forskjellige. Enkelte mennesketyper er så trivelige, andre er mer kjedelige - noen har lett for å snakke, andre er som Moses - treg med

tungen (2. Mose. 4, 10-11). Enkelte har en ekstra evne til å vise begeistring, mens andre har problemer med å vise hva de føler. Noen er født utrolig frimodige, mens andre er meget tilbakeholdne. Forskjellene på leirkarene er uendelig mange, men de kan alle fylles med det samme. Det gir håp til enhver. Leirkaret får først verdi når Gud fyller det med sin herlighet. Det er bare innholdet det kommer an på.

"Ve den som strider mot Ham som formet ham, et potteskår blant andre potteskår på jorden! Kan leiren si til ham som former den: "Hva er det du gjør? ..." Jesaja 45, 9.

"Sannelig, bare dette har jeg funnet: at Gud gjorde mennesket oppriktig, men de har tenkt ut så mange planer." Pred. 7, 29.

Er det bare "supermenneskene" Gud skapte som de skulle være, eller absolutt alle? "Selvfølgelig alle" vil enhver av oss svare. Da må vi også behandle hverandre deretter. Er det noen mennesketyper vi unngår, så tretter vi med vår skaper, som skapte dem slik. På samme måte er det hvis vi ikke godtar oss selv med det utseende, vesen og de evner Gud har gitt oss.

For å ta imot hverandre som Gud har skapt oss, må vårt leirkar fylles med Kristi dyder. Kjærligheten tåler andres originalitet, også dem med det meget lite sympatiske vesen.

Når leirkarene fylles med Kristi herlighet, blir det velsignet i samfunnet, uansett hvordan leirkarene er. La oss ikke kjenne hverandre etter leirkarets utseende, men etter innholdet.

Det er mye herlighet som først blir åpenbart på dommens dag. Her var skatten så godt skjult i leirkaret. Men også mye skinn av gudsfrykt, som for eksempel den "iver" som kun var sjelsevner, vil bli åpenbart på denne dag.

Må Gud gi oss nåde til å vende blikket vekk fra leirkarets utseende - mot Ham, som kan fylle leirkaret med Jesu Kristi herlighet.

Ester Traichel
SYD-TYSKLAND

Følg ditt kall!

Virk for Jesus i ungdommens år.
Gjør nå alt for ham,
Jesus det Guds lam.
Han som ofret alt for deg,
han vil aldri glemme deg.
Virk i din tidlige vår,
da høste snart du får
For snart så er den tid forbi,
da vi ennå kan leve i nådens
tid.

Følg ditt himmelske kall,
unge venn.
Du angrer ei igjen.
Gjør hva du må!
Hva venter du på?
Jesus har sagt, at hjelpe han skal.
Han holder sin pakt,
følg du ditt kall.
Tro på din Gud, han formår,
og hjelpen du da får!

Slipp nå Jesus helt inn,
i ditt hjerte og sinn.
Han vil deg lede,
bli hele din glede.
Han hjelpe deg vil,
så du ei går vill.
For det er ingen fordømmelse,
om du er i ham.
Men glem ei tilbedelse,
og takk til ham.

Takk din himmelske Gud,
for at du kan stå,
i din bryllupskrud,
ekte hans enbårne sønn,
som stod opp igjen.
Takk at du skal få,
hva du sår her nå.
Takk at han ga sin sønn,
så også du kan stå opp igjen.
Takk for ditt kall,
for alt som han har gitt.

For at du skal,
om enn med korte skritt,
også du nå ditt.
Til Guds stad, Jerusalem,
ditt evige trygge hjem.

Og nå sier Herren,
som skapte deg,
Jakob,
og som dannet deg,
Israel:

Frykt ikke!
Jeg har gjenløst deg,
kalt deg ved navn,
du er min.

Når du går gjennom vann,
så er jeg med deg,
og gjennom elver,
så skal de ikke overskylle deg;
når du går gjennom ild,
skal du ikke svies,
og luen skal ikke brenne deg;
for jeg er Herren din Gud,
Israels Hellige,
din frelser;
Jeg ga Jesus for deg.

Fordi du er dyrebar
i mine øyne,
fordi du er aktet høyt
og jeg elsker deg;
så gir jeg mennesker
i ditt sted
og min sønn for ditt liv.
Frykt ikke!
Jeg er med deg.

For du lar min lampe skinne;
Herren min Gud
oppklarer mitt mørke.
For ved deg stormer jeg løs
på fiendskarer,
og ved min Gud
springer jeg over murer.

Gud hans vei er fullkommen;
Herren ord er rent,
han er et skjold for alle dem
som setter sin lit til ham.

For hvem er Gud
foruten Herren,
og hvem er Jesus,
uten vår Gud?

Den Gud som omgjorder meg
med kraft og gjør min vei fri
for støt,
som gir meg føtter likesom
hindene
og stiller meg på mine
høyder,
som opplærer mine hender til
krig,
så mine armer spenner
kobberbuen.

Og du gir meg din frelse til
skjold,
og din høyre hånd støtter
meg,
og din mildhet gjør meg stor.

Du gjør rommet vidt for mine
skritt under meg,
og mine ankler vakler ikke.
Jeg forfølger mine fiender og
når dem,
og jeg vender ikke tilbake
før jeg har gjort ende på dem.

Du, Herre, knuser dem,
så de ikke makter å reise seg;
de faller under mine føtter.

Herren lever,
og priset er min Jesus,
og opphøyet er min frelses
Gud.

Henriette Sanne
FREDRIKSTAD

Seier - i Jesu navn

Den første byen Israels barn møtte på da de hadde kommet over Jordan, var Jeriko. De var da ferdige med ørkenvandringen, og hadde kommet inn i det lovede land. I overført betydning kan vi si at de hadde fått Ånden, som gjorde det mulig for dem å vinne seier i Herrens navn.

Byen var litt av en festning, med høye murer, som gjorde den svært vanskelig å innta. Men Gud fortalt dem hva de skulle gjøre, og de var lydige. De skulle gå rundt byen en gang hver dag i seks dager. Den syvende dagen skulle de gå syv ganger rundt. Det var ingen logisk forklaring på hvorfor de skulle gjøre dette, men Herren sa gå, og de gikk. På den syvende runden sa Josva: "Rop nå! For Herren har gitt dere byen." Josva.6, 16 De ropte, og Herren lot de mektige murene falle. Da stormet Israels barn på, og hugg dem ned uten å spare noen.

Slik vant Israel seier, og slik skal vi vinne seier: Gud gjør det mulig for oss å vinne, og vi stormer på uten å spare oss selv. Og det gjør vi på de områder og til de tider vi får beskjed om av Gud.

Men Israel hadde også fått beskjed om noe annet: "Byen og alt som er i den, skal være viet til Herren og bannlyst." Josva. 6, 17 "Men Israel handlet troløst med det bannlyste godset. Akan, sønn av Karmi, som var sønnesønn av Serah, av Juda stamme, tok noe av det som var bannlyst. Da ble Herrens vrede oppent mot Israels barn." Josva 7, 1

Så sendte Israel speidere ut mot neste by, som de ville innta. Men Israel var blitt overmodige, og de sa: "La ikke hele folket dra dit opp! Omkring to eller tre tusen kan dra opp og ta Ai. Du trenger ikke umake hele folket ditt, for de er ikke mange. Så dro de opp. Men de flyktet for mennene i Ai." Josva 7, 3-4

De tenkte vel at når det hadde vært så lett sist, kunne ikke dette lille folket by på særlige

problemer. Men det var en stor forskjell fra sist: Nå var de noe i seg selv. De følte at de hadde utrettet noe, og mot en så lett motstander kunne man greit kjempe for halv maskin.

Det gikk ikke, og det går ikke den dag i dag i den kamp som vi stadig fører i oss selv. For: "Israel har syndet og brutt min pakt som jeg har opprettet med dem. Det har tatt av det bannlyste godset. De har stjålet og bedratt, og de har gjemt det blandt sine egne ting. Derfor kan Israels barn ikke stå seg mot sine fiender, men må flykte for dem. For de er selv kommet under bann. Hvis dere ikke skiller dere av med det bannlyste, vil jeg ikke lenger være med dere." Josva 7, 11-12

Vi kan også lett ta av det som er viet til Herren og bannlyst, og da virker dette akkurat på samme måte som det virket for Israel da de igjen skulle ut i striden. Det vi kan ta som hærfang er ære. Men den er viet til Herren. I Faderevår sier vi jo at æren tilkommer Gud i all evighet. Derfor er det tyveri å ta ære for en seier i Herrens navn. Og hvis vi gjør det, vil ikke Gud lenger være med oss. Så alvorlig er det.

Det er så lett at det kommer inn et snev av det å søke ære. Det kan være i stor eller liten grad. I dette eksemplet var det bare én mann i det store folket, men det var nok til at Gud ikke ville la dem vinne seier. Men de fikk ryddet opp. Og hvordan gjorde de det?

Med en gang Josva merket at det var noe galt, falt han på sitt ansikt i bønn til Gud. Da viste Gud ham hva som var galt, og han sa hva han skulle gjøre med det. Han skulle la ilden fortære det onde. Må ilden også få lov til å gå over våre hjerter! De onde ble også steinet. Må vi ikke sky noen midler for å knekke kjødet!

"For tiden er kommet da dommen skal begynne med Guds hus. Men er det med nød og neppe den rettferdige blir frelst, hvordan skal det da gå med den ugudelige og synderen?" 1. Pet. 4, 17-18

Hvis vi ønsker å tilhøre Guds hus, må vi ta del i dommen over kjødet her i denne verden. Hvis ikke vil vi bli dømt sammen med verden - med den ugudelig og synderen.

Hvis vi tar imot dommen i hjertet, og tar følgene av den, tilgir Gud og rensar oss hvite som sne og setter oss i stand til all god gjerning.

Da kan vi glede oss i samme grad som vi har del i Kristi lidelser for at vi skal juble i glede når hans herlighet blir åpenbart (1. Pet. 4, 13).

Tor Myrland
STAVANGER

Snart ser vi klart det ferdige bildet

Den som har prøvd å legge et puslespill sammen, vet at det i begynnelsen er vanskelig å finne brikker som passer sammen. Men etter- som arbeidet går fremover, blir det lettere og lettere. Man begynner så smått å kunne se det samme som på bildet utenpå esken. Til sist, når det kun mangler få brikker, trer bildet klart frem.

Slik kan vi si at Bibelens profetier er som et puslespill. I begynnelsen, da Gud sa til profetene i gammel tid hva som engang skulle skje, var det helt uforståelig for mennesker at det noensinne skulle komme til å gå slik. Men ettersom tiden har gått, og flere og flere av de mange hundre profetier har gått i oppfyllelse, ser vi mer og mer hvor forunderlig det var, at Gud i sin visdom nøyaktig forutsa hva som ville komme til å skje i endetiden.

En av de ting Jesus sa ville skje, var at han ville komme igjen. Og han gav oss noen tegn om hvilken tid han skal komme igjen. Mange av disse tegn har allerede funnet sted. Derfor kan vi vite, at det skjer meget snart. Det er nesten som vi kan høre hans trinn like utenfor døren. Er vi da rede til å følge ham?

*Se på tegnene i verden, lytt til seierherrens skritt.
Herrens dag, den store, snart skal rinne inn.
Og som mange vannes brusen, nu et ekko toner hit.
Det er tonene fra seierherrens trinn.
Se han kommer, Jesus kommer!
verdens lys og jordens dommer,
for å skape evig sommer.
Jeg vil lytte etter lyden av hans trinn.*

Holger og Marie Særkjær
KØBENHAVN

Gudsfrykt

- er virkelig en stor vinning - sammen med nøysomhet. 1. Tim. 6, 6. Dette er et godt ord fra Paulus, i en tid, hvor det ellers nesten bare dreier seg om det materielle; om å kjøpe og få og være mest mulig stor i andres øyne.

I Hebreerbrevet står det også: "La deres ferd være uten pengekjærhet! Vær fornøyd med det dere har! For Han har selv sagt: "Jeg skal aldri forlate deg og aldri svikte deg." Kap. 13, 5. Hvor er det godt å lære seg, å nøyes med det man har, og elsker vi heller ikke det som er i denne verden, er det en stor hjelp til å holde sin ferd fri fra kjærlighet til penger.

Når Paulus skriver at gudsfrykt virkelig er en stor vinning - sammen med nøysomhet, da må det være noe som er verd å legge seg på hjertet. Hører vi til blant dem som har mange penger, så er dette bare en enda større mulighet for å øve seg i å "nøyes med", og derved ha enda mer til all god gjerning.

Må Gud hjelpe oss alle til dette, - for det er saligere å gi enn å få!

"så dere ikke gjengjelder ondt med ondt eller bån med bån, men heller velsigner, da dere vet at det var dette dere ble kalt til, for at dere skal arve velsignelse." 1. Pet. 3:9.

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Gud eller verden!

Hvem er egentlig Gud? Det er mange som spør seg selv om det.

Det er mange som tenker: Hva har Gud med oss å gjøre? Vi kan jo ikke se ham.

Det er ingen vits, vi har det jo så bra, men hvem er det som gjør det så bra?

Gud eller du?

Det er Gud, han ser med sine fullkomne øyne, han hører med sine fullkomne ører og han taler med sin fullkomne munn.

Dette er ikke et nytt evangelium, det er 2000 år gammelt. Så hvorfor er det så mange som ikke tror?

Jo, fordi Satan prøver å lure oss til det som er ondt, og sier: Vi har det jo så bra, hva trenger vi en Gud for?

Eller: Det er jo ingen andre som tror, hvorfor skal jeg tro?

Jo, for om du ikke tror, kommer du ikke til himmelen og får ikke sitte til bords med alle de hellige.

Tro betyr full visshet, så du må ha full visshet for å komme fram. Full visshet på at Gud er din Herre og du skal **gjøre alt** for ham.

Det er mange som tenker at jeg kan ikke tro, fordi andre ikke tror. Men de andre tror kanskje ikke fordi du ikke tror! Da blir det en ond sirkel.

Det nytter ikke med hva andre sier. Det er deg selv det kommer an på.

Derfor er det viktig at det alltid er en tro og en iver til å gjøre det gode!

Derfor er det bare å stå fast i troen og få full visshet på at Gud finnes. La han bli din leder og følg ham på veien til den himmelske stad.

Velg alltid Gud!

May-Ellen Myrland
STAVANGER

Løfte

Har du hørt om eventyret Rødhette? En dag bad moren henne om å besøke bestemoren som var syk. Rødhette ville gjerne gå.

Før hun gikk sa moren: - Du må holde deg på stien hele tiden bort til bestemor.

Ja, det lovet hun.

Så gikk hun. Da hun kom et stykke på veien så hun noen deilige jordbær. Da glemte hun ut hele løftet hun hadde gitt moren.

Slik kan vi også glemme Gud. Eller vi kan glemme oss bort hvis vi har gitt et løfte til moren vår og ikke holder det.

Da viser det at det ikke går an å stole på oss.

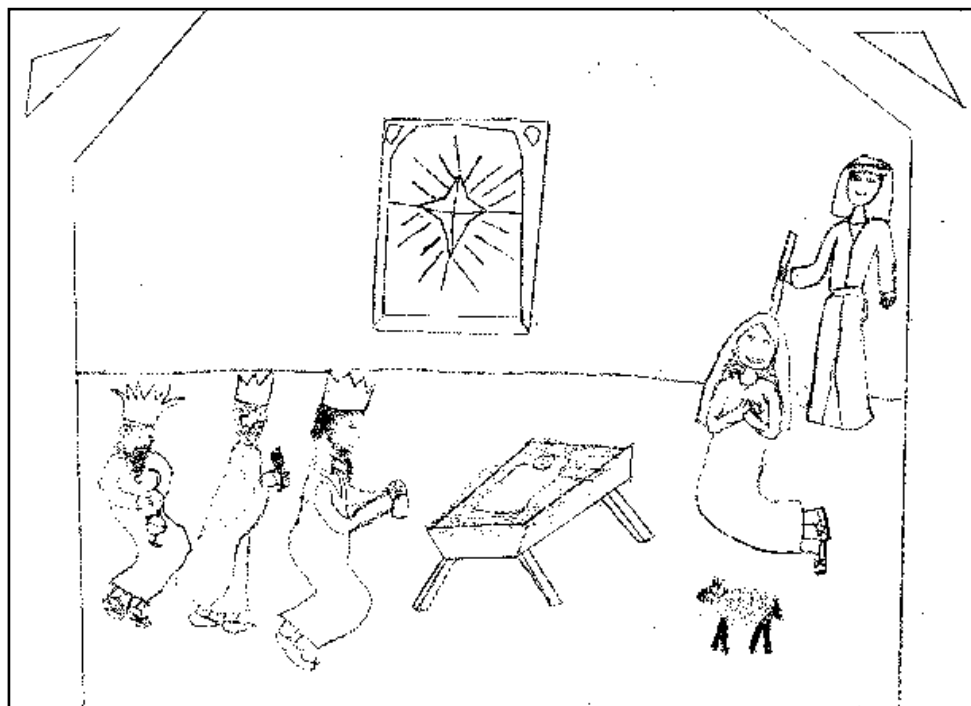
Hilsen Camilla Myrland (10)
STAVANGER

Minneverset

"Herren har fortrolig samfunn
med dem som frykter Ham,
og Han skal lære dem
Sin pakt å kjenne."
Salme 25, 14

Sangen som var her er fjernet,
etter rettighetshavers ønske.

Mvh red.
(25. april 2002)

Tonje Myrland (8)
STAVANGER

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 10. februar!

Om gjerninger

1. Bedre enn en morgendag full av gode gjerninger, er én 5 minutters gjerning nå.

2. Bedre én gjerning gjort i Gud enn 10 000 ellers.

3. Bedre å gjøre én gjerning i det skjulte enn mange med ros og ære til resultat.

4. Bedre å gjøre Guds gjerninger og bli misforstått og anklaget, enn å være mennesker til behag og miste Guds velbehag og ære.

5. Den som aldri gjør noe, gjør ingen feil og har ikke noe å lære av. En sådan står i fare for å bli oppblåst uten grunn.

6. En gjerning som avslører min mangel, gir meg mulighet for utvikling. Det gjør ikke en gjerning som synes meg å være fullkommen.

7. Er mine gjerninger gjort av hjertet for Gud og ikke for mennesker, får jeg lønn av Gud - helliggjørelse her og evig herlighet i himmelen.

8. Mens jeg gjør Guds gjerninger her, får jeg av Ham alt det jeg trenger til liv og til guds-frykt.

9. Satan har ikke noe imot at vi taler om kjærlighet, så lenge våre gjerninger ikke er gjort av kjærlighet til Gud og menneskene.

10. Satan har ikke så mye imot uegennyttige kjærlighetshandlinger mot mennesker - bare det ikke er kjærlighet til Gud som er drivkraften.

11. Det Satan frykter mest er handlinger gjort i lydighet mot Gud, for de befri oss fra egenviljens tyranni, mens Gud får utrettet det han vil ha gjort.

12. Satan ser gjerne at vi blir opptatt med gjerninger - jo flere jo bedre - bare vi ikke blir opptatt med det ene nødvendige, å elske Herren, høre Hans Ord og gjøre det av hjertet.

13. Satan har ikke noe imot at vi hører Guds Ord, bare vi ikke gjør det. Han vil helst at våre gjerninger begrenser seg til alt det vi tror er best for oss selv, og til det som gjør oss så opptatt at vi glemmer det ene nødvendige.

14. Satan fryder seg når vi er uvirksomme og når vi er virksomme uten at det er av Gud.

15. Gud fryder seg over alt som vi gjør i lydighet mot Ham og av kjærlighet til Ham. Det kan være mye eller lite virksomhet, mange eller få gjerninger, for oss selv eller for andre. Men det er gjort i Gud for Kristi skyld.

Therese Thomas

2. årg.

2001

Nr. 5

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/